

Szentmártoni János:

Szerda?

Ma szerda van? – kérdi lányom kíváncsi szemmel,
kezében ceruza, gondolom,
le akarja rajzolni a szerdát,
Nem, kislányom, ma kedd van – hangzik korrekt válaszom,
kiemelve fejem a versből,
Csütörtök van, ugye? – bukkan elő újra,
kezében egy másik ceruza,
Nem, kislányom, ma kedd van,
holnap szerda lesz, aztán csütörtök – felelek
némi ingerültséggel,
Apa, hétfő van? Ugye, hétfő van, apa? – ostromol ismét,
egyre lázasabban,
nem válaszolok, próbálok nyugodt maradni,
nem hagyja annyiban, térdemre csap,
Apa, beszéljél!,
Anna, már mondtam, milyen nap van!,
Szerda? – kérdi csodálkozva,
Nem, nem, nem, kedd van, kedd,
és ha nem hagyod abba, elrohanok
a világ végére,
Anya itt marad? – bizonytalanodik el
néhány pillanatra,
Igen, anya itt marad!
Kis gondolkodás után teregető édesanyjához siet,
öt faggatja tovább,
Anyá, ma szerda van? Vagy hétfő?...
s még hallom, ahogy „apa” döngő léptekkel
trappol a világ vége felé.